

Her Evin Kapısı Özel Bir Dünyaya Açılır
Gönderen Kadir Hatipoğlu - Ocak 27 2021 17:40:15

Her Evin Kapısı Özel Bir Dünyaya Açilir

بِسْمِاللهِالرَّحْمَنِالرَّحِيمِيَآاَيُّهَاالَّذِينَاَمَنُوالاَتَدْخُلُوابُيُوتًاغَيْرَبُيُوتِكُمْحَتَّىتَسْتَأْنِسُواوَتُسَلِّمُواعَلَىاَهْلِهَاذَلِكُمْخَيْرٌلَكُمْلَعَلَّكُمْتَذَكَّرُونَ& "Ey iman edenler! Kendi evlerinizden başka evlere, geldiğinizi hissettirip (izin alıp) ev sahiplerine selam vermeden girmeyin. Bu davranış sizin için daha hayırlıdır. Düşünüp anlayasınız diye size böyle öğüt veriliyor." (Nûr, 24/27) Evlerimiz, sadece dört duvarı, pencere ve kapısı olan mekânlar olarak tanımlanamaz. Evler, içindeki insanların ruhlarına bürünmüş hayat alanlarıdır. Bu nedenledir ki, eşimiz, çocuklarımız, anne-babalarımız ve kardeşlerimizle birlikte yaşadığımız evlerimizi belki de ‘yuva’ kelimesi daha iyi tanımlar. Yuvalarımız bizim bazen mutluluklarımıza bazen hüzünlerimize tanık olurlar; hatta tanık olmakla kalmaz, bu duygularımıza ortak olurlar. Evimizin her köşesinde sevdiğimiz insanlarla bir anımız vardır. Bu bakımdan ister, adına ‘ev’, ister ‘yuva’, ister ‘hane’, isterse de ‘mesken’ diyelim, bu mekân bizim özel hayatımızın içinde geçtiği mahrem ve kutsal bir alandır. Bazen yuvamız komşularımızla, dostlarımızla şenlenir. Bir dostun, evimize ayak basması, bizim evimize karşı duyduğumuz sıcak duygularımızı bir kat daha artırır. Evimiz ve biz aynı şeyizdir sanki. Evimizin kapısından birinin girmesi, bir bakıma onun bizim iç dünyamıza süzülüp gönümüzde yer etmesidir. Peygamber Efendimiz, ثلاثةٌمِنْسعادَةِابنِ

آدَمَ
المرأةُ
الصالحةُ
والمسْكَنُ
الصالحُ
والمركبُ
الصالحُ “Şu üç
şey Ademoğlunun saadetindendir; saliha bir hanım, geniş ev ve rahat binek.” (Ahmed bin
Hanbel Müsned 1/168, Taberani 1/19, 163) قَالَ
رَسُولُ
اللهِ صَلَّى
اللهُ
عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ
(أَرْبَعٌ
مِنَ
السَّعَادَة
16; الْمَرْأَةُ
الصَّالِحَة
15;،
وَالْمَسْكَ
06;ُ
الْوَاسِعُ،
وَالْجَارُ
الصَّالِحُ،
وَالْمَرْكَ
76;ُ
الْهَنِيءُ،
“Şu dört şey Ademoğlunun saadetindendir; saliha bir hanım, geniş ev, Salih komşu
ve rahat binek.” olduğunu söylemiştir ya! Ne kadar da ruhumuzu okumuş diye
düşünmeden edemeyiz. Her evin bir kapısı vardır. Kapıyı ç almak, aynı
zamanda içeridekilere, ‘özel ve sımsıcak olan yuvanıza, beni de konuk olarak
dâhil eder misiniz?’ diye sormaktır. Peki ya! Açık bulduğumuzda, kapıyı
ç almadan içeri dalmak, ya da gerektiği gibi nezaket göstermeden bir kapıya
dayanmak, ‘ben sizin özel ve sımsıcak yuvanıza saygı duymuyorum’ demek
olmaz mı? Bütün davranışlarıyla bizlere örnek olan sevgili Peygamberimiz, bir
evin kapısına vardığında evin kapısından birkaç adım geride durarak, ev sahibinden izin
ister, izin verildikten sonra içeri girerdi. Efendimiz, aynı şeyi ahabından da beklerdi
(Ebû Dâvûd, “Edeb”, 127). Zaten yukarıda okuduğumuz ayette de
kendimize ait olmayan evlere girerken, izin alıp ev sahiplerine selam vermemiz emredilmekte ve
bunun bizim için çok daha iyi olduğu söylenebilir. Peygamberimizin
sahabelerinden Enes, bize, Peygamber Efendimizin, Zeynep ile evlendiği gün bir
düğün yemeği verdiğini anlatır. Bu yemek Efendimizin evinin bahçesinde verildi.
İnsanlar evde bir miktar oturup sohbet ettikten sonra bahçede kendilerine ikram edilen
yemeği yiyip dağıldılar. Fakat bazı kişiler sohbete dalıp evden dışarı çıkmak bilmediler.
Efendimiz bu misafirlerine, onları kırmamak için bir şey diyemedi (Müslim,
“Nikâh", 15). İşte yüce Allah, bu olaydan ötürü, yukarıda
okuduğumuz ayetle de konu birliği içinde olan Ahzâb suresinin 53. ayetini indirdi. Bu

ayette şöyle buyrulmaktadır:

يَآاَيُّهَا
الَّذِينَ
اَمَنُوا لاَ
تَدْخُلُوا
بُيُوتَ
النَّبِىِّ
اِلاَّ اَنْ
يُؤْذَنَ
لَكُمْ اِلَى
طَعَامٍ
غَيْرَ
ناَظِرِينَ
اِنَيهُ
وَلَكِنْ
اِذَا
دُعِيتُمْ
فَادْخُلُوا
فَاِذَا
طَعِمْتُمْ
فَانْتَشِرُ
08;ا وَلاَ
مُسْتَأْنِس
16;ينَ
لِحَدِيثٍ
اِنَّ
ذَلِكُمْ
كَانَ
يُؤْذِى
النَّبِىَّ
فَيَسْتَحْي
16; مِنْكُمْ
وَاللهُ لاَ
يَسْتَحْيِ
مِنَ
الْحَقِّ
وَاِذَا
سَاَلْتُمُو
07;ُنَّ
مَتَاعًا
فَاسْئَلُوه
15;نَّ مِنْ
وَرَآءِ
حِجَابٍ
ذَلِكُمْ
اَطْهَرُ
لِقُلُوبِكُ
05;ْ

[illegible]